

ment. Jeg tænker her på de såkaldte pengemaskiner, hvor industrielle kraftvarmeanlæg foruden anlægstilskuddet på 30 pct. får millionbeløb til hurtigt afskrivne investeringer. Derfor er der behov for at justere tilskudssatsen, sådan at CO₂-tjæren bliver til en CO₂-syvøre. Det vil betyde, at CO₂-tilskuddet i 1997 reduceres med 81 mio. kr. til 826 mio. kr.

Socialdemokratiet er tilhænger af en fortsat udvikling af kraftvarmekonceptet, hvor der produceres el og varme samtidig. På den måde udnyttes energien bedst, og miljøbelastningen bliver mindst mulig. Vi mener, at justeringen ikke fjerner incitamentet til yderligere kraftvarmeudbygning på grundlag af biomasse eller naturgas.

Loven betyder, at der fortsat ydes 30 pct. tilskud til anlæg af industrielle kraftvarmeværker. Da afskrivningsperioden for de industrielle kraftvarmeværker typisk er meget kort, ydes CO₂-syvøren i en periode på seks år. Til gengæld får virksomhederne garanti for at få elproduktionstilskud på syv øre i de seks år, og det er nok en kendsgerning, som vil få en hel del projekter op af skuffen.

Der sættes en stopper for tilskud til decentrale industrielle kraftvarmeværker i kollektivt forsyndede kraftvarmeområder, hvor spildvarme fra central kraftvarmeproduktion ikke skal lukkes ud i fjorden til ingen nytte, mens der bruges energi på en decentral kraftvarmeproduktion inden for samme kraftvarmeområde. Det turde være logik for perlehøns.

Inden for fjernvarmeforsyningen er der oprettet 60 barmarksværker, hvor der er investeret såvel i selve kraftvarmeværket som i det kollektive fjernvarmenet. Det er klart, at disse værker i kraft af de store investeringer fordelt på relativt få forbrugere har en ret så sårbar økonomi. Derfor får disse værker sammen med eventuelle nye barmarksværker fortsat CO₂-tjæren. Det samme gælder andre mindre, decentrale værker baseret på affald, biomasse eller naturgas med en eleffekt på 3 MW eller derunder. De større decentrale kraftvarmeværker kan bedre klare sig, og loven indeholder for de værker en garanti for, at varmeprisen ikke overstiger prisen for en rent naturgasfyret fjernvarmeløsning.

Socialdemokratiet er indstillet på at se nærmere på de mindre, industrielle kraftvarmeværkers forhold i forbindelse med udvalgsarbejdet om dette her lovforslag. Der gives fortsat en

CO₂-tjære plus 17 øre i elproduktionstilskud pr. kWh til el produceret på vindmøller, vandkraft eller biogas og til kraftvarme på halm og flis. Tilmed åbnes for 27 øres tilskud til el produceret på andre former for vedvarende energi; således kommer solcellerne ind i varmen.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget, som er udtryk for en fornuftig og velafbalanceret justering.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er jo et ganske interessant lovforslag, vi har til behandling i dag. Vi må konstatere, at regeringen er ved at dreje 180 grader rundt.

I foråret – den 30. april – havde vi en generel debat om energispørgsmål, og da var Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet jo fremme med en dagsorden, hvor man ønskede at diskutere en afvikling med regeringen og forsøgte at skabe klarhed om de her ting og om, hvordan vi kunne udfase disse ejendommelige tilskud, som regeringen jo helt selv er skyld i. Jeg vil gerne høre, hvordan det kan være, at man er blevet så meget klogere på så kort tid.

Det er den ene ting, og den anden ting, jeg jo selvfølgelig må spørge om som djævlens advokat, er, hvordan det går med opfølgningen på målsætningen i »Energi 2000«, når man nu begynder at fjerne de tilskud, der skulle være med til at føre frem til en reduktion på CO₂-delen inden år 2005.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det, som dagsordenen af 30. april gik ud på, var jo, at man efter Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets mening skulle udarbejde en plan for afvikling af CO₂-tjæren. Jeg kan sige, at Socialdemokratiet ikke er tilhænger af at afskaffe CO₂-syvøren og CO₂-tjæren på de forskellige områder.

Derimod har Venstre jo i forbindelse med finansloven foreslået, at tilskuddet til elproduktion gradvis skulle aftrappes i løbet af tre år. Det ville ikke betyde en besparelse på 81 mio. kr. som her foreslået, men en besparelse på 300 mio. kr. i 1997, og det ville lægge den vedvarende energi og hele CO₂-indsatsen i ruiner.

Når vi justerer tingene, så er det, fordi vi stadig væk mener, at der er incitament til at klare det problem med de sats, der nu vil være gældende, og med de undtagelser, der nu er.